

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13584/2024
08.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у ванпарници предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Марко Минић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ ДОО из Београда, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради утврђивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2007/23 од 16.01.2024. године, у седници већа одржаној 08.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2007/23 од 16.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2007/23 од 16.01.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 2007/23 од 16.01.2024. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Трстенику Р1 77/21 од 25.01.2023. године, којим је одређена новчана накнада за експроприсане непокретности и то: за део катастарске парцеле број .. КО ..., површине 4,30 ари у износу од 585.230,00 динара и за део катастарске парцеле број .. КО ... у површини од 25,66 ари у износу од 3.429.326,00 динара, обе уписане у лист непокретности број .. КО ..., у укупном износу од 4.077.556,00 динара, новчана накнада за биљне засаде постојеће на тим непокретностима у укупном износу од 26.065,60 динара и за објекте-цевку за воду са ручном пумпом на катастарској парцели .. КО ... у износу од 27.500,00 динара и обавезан противник предлагача да исплати предлагачу као бившем власнику експроприсаних непокретности на име новчане накнаде за експроприсане непокретности, биљне засаде и објекат укупан износ од 4.131.121,00 динара, са законском затезном каматом од 25.01.2023. године до исплате (став први изреке) и обавезан противник предлагача да накнади предлагачу трошкове поступка у износу од 168.750,00 динара (став други изреке).

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога, као посебну, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 – други закон), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 и 48/88, „Службени гласник РС“ бр. 46/95 ... 14/22) оценио да ревизија противника предлагача није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет овог ванпарничног поступка је одређивање накнаде за непокретности експроприсаних правноснажним решењем надлежног органа управе од 18.01.2021. године. Експроприсани делови предметних непокретности су површине од 4,30 ари и 25,66 ари, чији је бивши власник предлагач, а ради изградње дела ауто-пута Е 761 Појате – Прељина, деоница Крушевац (Кошеви) – Адрани на основу Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима ради реализације пројекта и изградње инфраструктурног коридора ауто-пута Е-761 деоница Појате – Прељина и Уредбе о утврђивању просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора ауто-пут Е-761 деоница Појате – Прељина, а по предлогу противника предлагача, као и да се наведене непокретности у катастру непокретности воде као пољопривредно земљиште њива друге класе, својина АА, предлагача, а да је из Информације о локацији Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре од 03.03.2022. године утврђено да се исте непокретности налазе у обухвату Просторног плана посебне намене инфраструктурног коридора ауто-пута Е-761 деоница Појате – Прељина („Службени гласник РС“ број 10/20) у границама планиране трасе инфраструктурног коридора, предвиђене за јавну намену.

Задатак пореске управе по оцени ревизијског суда није да одређује тржишну цену експроприсане непокретности, већ да врши њену процену, при чему је, у случају да се не закључи споразум о накнади, једино суд надлежан да у ванпарничном поступку одреди накнаду за експроприсану непокретност. Накнада коју је проценила

пореска управа представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност коју суд може одредити.

Из одредби члана 136. став 2. ЗВП произилази да суд, поред процене коју је дала Пореска управа, може да изведе друге доказе које учесници предложи и одреди вештачење, уколико процени да су од значаја за утврђивање накнаде. На одлуци надлежног суда је да ли је процењена вредност експроприсаних непокретности коју је дала овлашћена Пореска управа, заиста и тржишна вредност коју гарантује члан 58. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“ бр. 98/06 и 16/22), под условом да суд такву вредност одреди и утврди у поступку који је у складу са законом.

Према наведеној Информацији о локацији надлежног Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Сектора за просторно планирање и урбанизам од 03.03.2022. године, катастарске парцеле се налазе у границама планиране трасе инфраструктурног коридора, односно планираног ауто-пута Е-761, на око 40 километара пута, ван граница грађевинског земљишта у површинама намене пољопривредно земљиште и предвиђене су за јавну намену и налазе у оквиру посебне намене и планиране су као јавна намена за трасу и објекте на ауто-путу, регулације Западне Мораве, одбрамбене насипе и/или планирано измештање и изградњу осталих инфраструктурних објеката у функцији изградње ауто-пута.

У конкретној ситуацији, имајући у виду разлоге на којима је засновано побијано правноснажно решење у примени материјалног права на утврђено чињенично стање (третирајући предметне парцеле као грађевинско земљиште), према оцени Врховног суда не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром на то да је одлука о одређеној новчаној накнади и обавезивању на исплату исте заснована на примени одговарајућих одредби материјалног права, као и да се због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија не може изјавити, јер битна повреда одредаба парничног поступка није прописана као разлог за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП. Наводи ревизије који се односе на оцену доказа и утврђено чињенично стање не могу се узети у разматрање код испитивања услова за изузетну дозвољеност ревизије, јер то нису разлози ни за ревизију из члана 403. ЗПП (редовна ревизија) према одредби члана 407. став 2. ЗПП, изузев у случају из члана 403. став 2. ЗПП, као ни за посебну ревизију из члана 404. ЗПП, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП, а у вези члана 30. став 2. ЗВП одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћена на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. и 420. ЗПП и утврдио да ревизија противника предлагача није дозвољена.

Предлог за одређивање накнаде и обавезивање противника предлагача на исплату исте је поднет 17.06.2021. године. Предлагач је 25.01.2023. године определио висину накнаде.

Одредбом члана 27. став 2. ЗВП је прописано да у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како у овом ванпарничном поступку вредност предмета представља износ од 4.131.121,60 динара (противник предлагача обавезан да плати предлагачу износ од 4.131.121,00 динара), а која вредност предмета побијаног дела правноснажног решења не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан опредељења накнаде (рачунајући да је 25.01.2023. године 1 евро износио 117,3709 динара и вредност побијаног дела изражена у еврима износила 35.197,15 евра), то ревизија противника предлагача није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, а у вези члана 30. став 2. ЗВП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**